

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและค่าความสำคัญของปัญหา

การบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น 3 ส่วน คือ การบริหารราชการส่วนกลาง การบริหารราชการส่วนภูมิภาค และการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น การจัดระเบียบการบริหารราชการส่วนกลาง รัฐบาลหรือคณะรัฐมนตรี มีหน้าที่เข้ามาบริหารประเทศและกำหนดนโยบายในการบริหารประเทศ และมีอำนาจและใช้อำนาจเพื่อบริหารและจัดการให้เป็นไปตามนโยบายที่กำหนดไว้ หน่วยงานซึ่งถือเป็นกลไกของรัฐบาล ต้องนำนโยบายของรัฐบาลไปปฏิบัติ ได้แก่ สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกว่าอ่ายอื่น ที่มีฐานะเป็นกรมซึ่งสังกัดหรือไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือกระทรวง การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 บัญญัติว่า ให้จัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค ได้แก่ จังหวัด อำเภอ การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ได้แก่ การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนมีอำนาจในการตัดสินใจ เกี่ยวกับกิจการต่างๆ ที่เป็นสาธารณสุขของท้องถิ่นด้วยตนเอง ตามภารกิจหน้าที่ที่ระบุให้ดำเนินการอย่างชัดเจน มีพื้นที่รับผิดชอบชัดเจน มีผู้บริหารที่ได้รับการเลือกตั้ง โดยตรงจากประชาชน การจัดระเบียบราชการส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน มีอยู่ 2 ระบบ คือ 1) ระบบทั่วไปที่ใช้แก่ท้องถิ่นทั่วไป ซึ่งในปัจจุบันมีอยู่ 3 รูปแบบ คือ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล และ 2) ระบบพิเศษที่ใช้เฉพาะท้องถิ่นบางแห่งซึ่งในปัจจุบันมีอยู่ 2 รูปแบบ คือ กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา (โภวิทย์ พวงงาม. 2544 : 83-87)

การปกครองท้องถิ่น (Local Government) ถือเป็นรูปแบบหนึ่งที่เป็นพื้นฐาน การพัฒนาประเทศและการปกครองระบบประชาธิปไตยและมีความสำคัญต่อการปกครอง และการบริหารราชการแผ่นดิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งชุมชนท้องถิ่นที่มีสภาพปัญหาสังคม วัฒนธรรมความเป็นอยู่และทรัพยากรที่แตกต่างกัน ลักษณะพิเศษของรัฐบาลกลางในฐานะที่ต้องดูแลประชาชนโดยรวมทั่วประเทศย่อมไม่สามารถตอบสนองกับความต้องการหรือแก้ไขปัญหาได้ย่างทั่วถึง และตรงตามความต้องการของประชาชนในแต่ละพื้นที่ รวมถึงการเรียกร้องของของประชาชนในชุมชนท้องถิ่นที่ต้องการมีส่วนร่วมในการปกครองและพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

มาอย่างยาวนาน ทำให้รัฐบาลในหลายประเทศได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองแบบรวมศูนย์ อำนาจจากส่วนกลาง (Centralization) มาสู่การปกครองแบบการกระจายอำนาจ (Decentralization) มากขึ้น เพื่อให้สิทธิแก่ชุมชนในการตัดสินใจดำเนินการกิจของท้องถิ่น และถือเป็นสถาบันฝึกปฏิบัติการปกครองในระบบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม (โภวิทย์ พวงงาน.. 2550 : 11)

องค์การบริหารส่วนตำบลนั้น เมื่อปี พ.ศ. 2537 ได้มีประกาศใช้พระราชบัญญัติ สถาบันลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 เป็นกฎหมายที่ใช้จัดระเบียบการบริหารงาน ในตำแหน่งแทนประกาศคณะกรรมการปฏิริษัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 นับตั้งแต่พระราชบัญญัติสถาบันลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2538 ทำให้มีการปรับฐานะการบริหารงานในระดับตำบล โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงรูปโฉมใหม่ของสถาบันลออกเป็น 2 รูปแบบ คือ รูปแบบสถาบันลและรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล และเมื่อปี พ.ศ. 2542 รัฐบาลได้มีการเสนอขอปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติสถาบันลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ที่กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลคือหน่วยงานการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น มีฐานะเป็นนิติบุคคลและราชการส่วนท้องถิ่น จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสถาบันลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 โดยสถาบันลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันเป็นเวลาสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ โดยจัดทำเป็นประกาศของกระทรวงมหาดไทย และให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา จากพระราชบัญญัติสถาบันลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 ได้กำหนด โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้มีสถาบันองค์การบริหารส่วนตำบล และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลด้วย (โภวิทย์ พวงงาน.. 2544 : 170-176)

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ทำหน้าที่แก้ไขปัญหาและสนับสนุนความต้องการของประชาชนในตำบลตลอดจนทำหน้าที่พัฒนาตำบลในด้านต่างๆ ทึ่นี้เพื่อให้ประชาชนในตำบลมีการกินคืออยู่ดีและมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลจึงมีความสำคัญในแง่ที่เป็นองค์กรการพัฒนาของประชาชน จะเห็นได้ว่าในปัจจุบันรัฐบาลได้พยายามกิจและงบประมาณลงไปให้องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้ดำเนิน จะเห็นได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมีภารกิจและหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรม โดยภารกิจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลมี 2 ประเภท ตามพระราชบัญญัติสถาบันลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไข

เพิ่มเติมงานถึงฉบับที่ 6 พ.ศ. 2552 และหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบลตาม พ.ร.บ.กำหนด แผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 หมวดที่ 2 มาตรา 16 มีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณสุขเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นเอง (โกวิทย์ พวงงาม. 2544 : 17)

องค์กรบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบล ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และมีบทบัญญัติที่กำหนดไว้ในกฎหมาย โดยบัญญัติหน้าที่ท่องค์กร บริหารส่วนตำบลจะต้องทำ คือ 1) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก 2) รักษาความสะอาด ของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล 3) ป้องกัน โรคและระจับโรคติดต่อ 4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม 6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ 7) คุ้มครอง คุ้มครอง บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 8) บำรุงรักษาศิลปะ งานศิลปะ ภูมิปัญญา ท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และ 9) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ทางราชการมอบหมายโดย จัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

นอกจากนี้กฎหมายยังกำหนดให้องค์กรบริหารส่วนตำบลที่มีความสามารถ มีศักยภาพเพียงพอ อาจจัดทำกิจกรรมในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลได้ คือ 1) ให้มีน้ำเพื่อ อุปโภค บริโภคและการเกษตร 2) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น 3) ให้มีและ บำรุงรักษาทางระบายน้ำ 4) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและ สวนสาธารณะ 5) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์ 6) ส่งเสริมให้มี ชุมชนในครอบครัว 7) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร 8) การคุ้มครอง คุ้มครอง รักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน 9) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบล 10) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม 11) กิจการเกี่ยวกับ การพาณิชย์ 12) การท่องเที่ยว และ 13) การพัฒนาอิฐ

จากบทบาทอำนาจหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบลที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสถาบันตำบลและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2552 องค์กรบริหารส่วนตำบลจึงมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการพัฒนาตำบลทั้งในด้าน เศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรม โดยมีการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่และการกิจตามที่ กฎหมายกำหนด เพื่อสนองตอบความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น องค์กรบริหาร ส่วนตำบลสามารถ เป็นองค์กรบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่งที่มุ่งมั่นตอบสนองความต้องการ บริการสาธารณะให้กับประชาชนในเขตความรับผิดชอบตามอำนาจและหน้าที่ตามที่กฎหมาย

กำหนด แล้วหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย รวมถึงการแก้ไขปัญหาต่างๆของประชาชนในเขต ความรับผิดชอบเพื่อมุ่งมั่นตอบสนองความต้องการด้านบริการของประชาชน ตามกระบวนการ การให้บริการ เช่น ด้านจัดให้มีบริการสาธารณูปโภคในด้านการจัดให้มีถนนคอนกรีต ถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน การปรับปรุงถนนให้สามารถใช้ได้อย่างดี เพื่อเป็นการตอบสนองต่อ ความต้องการของประชาชนและเป็นการอำนวยความสะดวกในการเดินทาง หรือกิจกรรม การออกพื้นที่ต่างๆ นอกจากการจัดให้มีบริการสาธารณูปโภคด้านต่างๆ แล้วองค์กรบริหาร ส่วนตำบลลนาขามยังมีการบริหารงานด้านนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินเพื่อ สนับสนุนเบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์และสนับสนุนกิจกรรมของกลุ่มสตรี เยาวชน ในพื้นที่ตำบลลนาขามอย่างทั่วถึง ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการดำเนินการในพื้นที่

อีกส่วนที่องค์กรบริหารส่วนตำบลลนาขาม ได้ดำเนินการ คือ การจัดสถานที่ให้บริการ ทั้งบ้านเรือนของครัว อาคาร สถานที่ เจ้าหน้าที่ให้บริการโดยแนะนำการให้บริการ การจัดการข้อมูล ตลอดถึงการกำหนดขั้นตอนในการให้บริการ ซึ่งองค์กรบริหารส่วนตำบลลนาขามได้มี การปรับปรุง พัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับการกิจกรรมการให้บริการ เช่น การเพิ่มที่จอดรถ การบริการน้ำดื่ม การจัดให้มีที่อ่านหนังสือพิมพ์ เพิ่มที่นั่งไว้บริการ ห้องน้ำที่สะอาด เป็นต้น แต่การดำเนินการดังกล่าวยังมิได้ทำการสำรวจหรือศึกษาว่าผลลัพธ์ในการดำเนินกิจกรรม เพื่อให้สอดรับกับการให้บริการนั้น ผู้รับบริการมีความพึงพอใจมากน้อย หรือมีความคิดเห็น อย่างไรบ้างต่อกรณีดังกล่าว

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้ศึกษาในฐานะพนักงานส่วนตำบลผู้ปฏิบัติงานและในฐานะ ประชาชนผู้ได้รับบริการจากการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลลนาขาม อำเภอ เ雷ภูนศร จังหวัดนราธิวาส จึงสนใจศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการของ องค์กรบริหารส่วนตำบลลนาขาม อำเภอ雷ภูนศร เพื่อนำมาพัฒนาให้จากการศึกษามาพัฒนา ปรับปรุงการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลให้มีประสิทธิภาพและตอบสนอง ความต้องการของประชาชนในพื้นที่ให้มากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการขององค์กรบริหาร ส่วนตำบลลนาขาม อำเภอ雷ภูนศร จังหวัดนราธิวาส
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการขององค์กร ส่วนตำบลลนาขาม อำเภอ雷ภูนศร จังหวัดนราธิวาส ที่มี เพศ อายุ และอาชีพ แตกต่างกัน

3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการเพิ่มความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลลนาขาม อำเภอเรณุนคร จังหวัดนครพนม

สมมติฐานการศึกษา

- ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลลนาขาม อำเภอเรณุนคร จังหวัดนครพนม อยู่ในระดับมาก
- ประชาชนผู้มารับบริการที่มีเพศ อายุ และอาชีพแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลลนาขาม อำเภอเรณุนคร จังหวัดนครพนม แตกต่างกัน

ขอบเขตการศึกษา

1. ด้านเนื้อหา

ผู้ศึกษาใช้กรอบแนวคิดการศึกษา โดยปรับปรุงจากกรอบแนวคิดของ มหาวิทยาลัยไทย (2533 : 66) ได้แก่ ด้านความสะท烁ที่ได้รับ ด้านเข้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ด้านคุณภาพของบริการ ด้านระยะเวลาในการดำเนินการ และด้านข้อมูลทั่วไป

2. ด้านพื้นที่

องค์กรบริหารส่วนตำบลลนาขาม อำเภอเรณุนคร จังหวัดนครพนม

3. ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนผู้มารับบริการจากองค์กรบริหารส่วนตำบลลนาขาม โดยผู้ศึกษาใช้ขนาดประชากรจากข้อมูลองค์กรบริหารส่วนตำบลลนาขาม อำเภอเรณุนคร จังหวัดนครพนม ประจำปี 2553 ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม - 31 กรกฎาคม 2553 เป็นฐานกำหนดขนาดประชากร คือ จำนวน 1,451 คน (ทะเบียนผู้รับบริการองค์กรบริหารส่วนตำบลลนาขาม, กรกฎาคม 2553)

3.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนผู้มารับบริการ ณ องค์กรบริหารส่วนตำบลลนาขาม อำเภอเรณุนคร จังหวัดนครพนม โดยขนาดกลุ่มตัวอย่าง ตามวิธีการคำนวณจากสูตรของยามานะ (Yamane, 1973 : 127) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 314 คน

4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variables) คือ ข้อมูลทั่วไปของประชาชนผู้มา
รับบริการ จำแนกเป็น

4.1.1 เพศ

4.1.2 อายุ

4.1.3 อาชีพ

4.2 ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการขององค์กร
บริหารส่วนตำบลนาขาม อําเภอเรณูนคร จังหวัดนครพนม จำนวน 5 ด้าน ตามแนวคิดของ
นผีวรรณ ตันไทย (2533 : 66) คือ

4.2.1. ด้านความสะดวกที่ได้รับ

4.2.2. ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ

4.2.3. ด้านคุณภาพของการบริการ

4.2.4. ด้านระยะเวลาในการดำเนินการ

4.2.5. ด้านข้อมูลทั่วไป

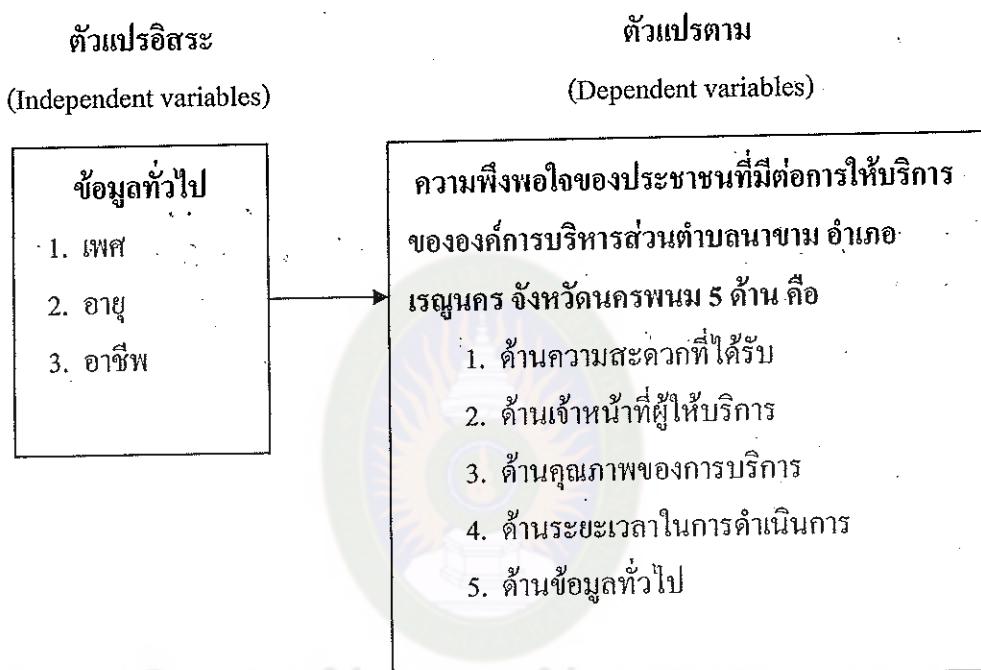
5. ระยะเวลาในการศึกษา

การศึกษารั้งนี้ ใช้ระยะเวลาในการศึกษา กันยายน 2553

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กรอบแนวคิดการศึกษา

การศึกษา ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลลนาขาม อำเภอเรณุนคร จังหวัดนครพนม ผู้ศึกษาได้กำหนดกรอบการศึกษาโดยปรับจากผลงานของ มนิเวรรณ ตันไทย (2533 : 66) ซึ่งผู้ศึกษานำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา 5 ด้าน ปรากฏดังแผนภูมิที่ 1

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. องค์กรบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์กรบริหารส่วนตำบลลนาขาม อำเภอเรณุนคร จังหวัดนครพนม ซึ่งยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์กรบริหารส่วนตำบลลนาขาม อำเภอเรณุนคร จังหวัดนครพนม ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการจัดตั้งองค์กรบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2539 (ประกาศราชกิจจานุเบนกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม 113 ตอนพิเศษ 52 ง ลงวันที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2539)

2. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีที่พึงพอใจของประชาชนผู้ได้รับบริการ ความรู้สึกชอบรัก และสุขใจ ความประทับใจหลังจากที่ได้รับบริการจากองค์กรบริหารส่วนตำบลลนาขาม

3. การให้บริการ หมายถึง การให้คำปรึกษา แนะนำ การให้ความช่วยเหลือ อำนวยความสะดวก รวมทั้งการต้อนรับ การพูดจา ทักษะ ผู้มารับบริการที่องค์กรบริหารส่วนตำบล นำาม อำเภอเรณุนคร จังหวัดนครพนม

4. ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีที่พ่อใจของประชาชนที่ได้รับ ได้รับคำปรึกษา แนะนำ และอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆของผู้ให้บริการ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน

4.1 ด้านความสะดวกที่ได้รับ หมายถึง ความรู้สึกพอใจ ถูกใจ และยินดีของประชาชนต่อการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลนำาม อำเภอเรณุนคร จังหวัดนครพนม ในลักษณะต่างๆ ดังนี้ สถานที่ตั้งของสำนักงานสะดวกในการติดต่อ สถานที่ขอครดิต ห้องผู้มาติดต่อ มีเพียงพอ สถานที่ขอครดิต ไว้อ่านเป็นระเบียบ เส้นทางเข้าออกมีความสะดวก ที่นั่งรอรับบริการอยู่ในสภาพดี

4.2 ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ หมายถึง ความรู้สึกพอใจ ถูกใจ และยินดีของประชาชนต่อการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลนำาม อำเภอเรณุนคร จังหวัดนครพนม ในลักษณะต่างๆดังนี้ เจ้าหน้าที่ให้บริการแต่งกายเหมาะสม เจ้าหน้าที่บริการมีมีน้ำเสียง แผ่นใบเจ้าหน้าที่ใช้ภาษาอ่าย่างสุภาพ เจ้าหน้าที่บริการอย่างกระตือรือร้น เจ้าหน้าที่บริการเป็นระบบมีขั้นตอนในการให้บริการ

4.3 ด้านคุณภาพของบริการที่ได้รับ หมายถึง ความรู้สึกพอใจ ถูกใจ และยินดีของประชาชนต่อการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลนำาม อำเภอเรณุนคร จังหวัดนครพนม ในลักษณะต่างๆดังนี้ เจ้าหน้าที่บริการถูกต้องตรงไปตรงมา มีวัสดุอุปกรณ์ทันสมัย ไว้บริการเพียงพอ เจ้าหน้าที่เคยให้คำแนะนำและมีการแจ้งผลการบริการ เจ้าหน้าที่ให้ความสนใจเมื่อท่านสอบถามหรือขอรับบริการ เจ้าหน้าที่บริการตามขั้นตอนทุกครั้ง

4.4 ด้านระยะเวลาในการดำเนินการ หมายถึง ความรู้สึกพอใจ ถูกใจ และยินดีของประชาชนต่อการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลนำาม อำเภอเรณุนคร จังหวัดนครพนม ในลักษณะต่างๆดังนี้ มีการประชาสัมพันธ์ขั้นตอนการให้บริการอย่างชัดเจน มีป้ายกำหนดระยะเวลาการให้บริการทุกงาน การให้บริการเป็นไปตามเวลาที่ระบุไว้ทุกครั้ง ระยะเวลาการให้บริการกำหนดไว้อ่าย่างเหมาะสม กรณีมีข้อบกพร่องเจ้าหน้าที่แก้ไขรวดเร็ว

4.5 ด้านข้อมูลที่ร่วมไป หมายถึง ความรู้สึกพอใจ ถูกใจ และยินดีของประชาชนต่อการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลนำาม อำเภอเรณุนคร จังหวัดนครพนม ในลักษณะต่างๆ ดังนี้ มีการประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่ประจำ มีบริการอินเทอร์เน็ตดำเนินพิธี มีการจัดทำข้อมูล

เกี่ยวกับการบริการประชาชน ไว้อ่าย่างเพียงพอ มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลสำเนาและเป็นปัจจุบัน ขึ้นตอนการของข้อมูลมีความสะดวก

5. ผู้รับบริการ หมายถึง ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลและได้มายื่นขอรับบริการจากองค์กรบริหารส่วนตำบลลنانาม อำเภอเรณุนคร จังหวัดนครพนม

6. เจ้าหน้าที่ หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรบริหารส่วนตำบลลนานาม อำเภอเรณุนคร จังหวัดนครพนม

ประโยชน์การศึกษา

ข้อสนับสนุนที่ได้จากการศึกษา สามารถนำเสนอต่อผู้บริหารเพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลลนานาม อำเภอเรณุนคร จังหวัดนครพนม ต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY